

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

سارا نیکو
۱۳ نومبر ۲۰۲۱

موج اعتصابات کارگری در امریکا ، جلوه ای از تشدید مبارزه طبقاتی



در هفته های اخیر به طور مداوم شاهد اوج گیری هر چه گسترده تر اعتصابات در عرصه های گوناگون کارگری و بخش خدمات در شهرهای بزرگ امریکا هستیم تا جایی که ماه اکتوبر را بدرستی "استرایکتوبر" می نامند، اعتصاباتی که در شرایط بحران اقتصادی و ارقام بالای بیکاری در سطوح مختلف اجتماعی نشان از آگاهی کارگران و زحمتکشان به حقوق خویش در شرایطی دارد که جامعه در حال "عادی" ساختن روال حرکت خود پس از ۱۸ ماه درگیری با بیماری کرونا می باشد. این اعتصابات شامل اعتصاب بیش از هزار کارگر شاغل در کارخانه "کلاگز و نیسکو" ، بیش از ۲۴ هزار نفر از کارکنان بخش درمانی در "کایزر" ، ده هزار کارگر کارخانه "جان دیر" که سازنده ماشین آلات کشاورزی هستند، بیش از هزار تن از کارگران معادن در آلاباما، هزاران کارگر شاغل در بخش رستوران های زنجیره ئی چون "مک داندل" و رانندگان تاکسی در نیویورک که با دست زدن به اعتصاب غذا به شرایط بد کاری خود اعتراض کرده اند، می باشند .

موج عظیم این اعتراضات که از جانب برخی از نظریه پردازان به دوران "روحیه میلیتنتی" کارگران توصیف می شود در شرایطی صورت می پذیرد که از یک طرف بخشی از سرمایه داران که در دوران کرونا متحمل ضررهائی

شده اند تلاش می کنند تا این ضررها را بر دوش طبقه کارگر و توده های زحمتکش سر شکن سازند و از طرف دیگر کارگران و زحمتکشان هم علی رغم همه سختی ها و نابسامانی هائی که در این دوران متحمل شده اند، به خیابان و صحنه اعتراض آمده اند تا اعلام کنند که دیگر حاضر نیستند تحت شرایط سخت و استثمارگرانه ای که طبقه سرمایه دار بر آنان تحمیل می کنند به کار ادامه دهند.

این جدالی است که دو طبقه متخاصم را امروز روبه روی هم قرار داده است. طبقه سرمایه دار وقیحانه از کمبود نیروی کار و عدم خواست کار کردن طبقه زحمتکش گله می کند و زحمتکشان را متهم به توقع زیاد، تنبلی و عادت و علاقه به دریافت کمک دولتی می کند. در حالی که حقوق بیکاری ناچیزی که به بیکاران تعلق می گیرد اساساً کفایت زندگی حداقل کارگران را هم نمی دهد. از این رو طبقه زحمتکش در حالی که امروز زیر فشار گرانی بی سابقه مواد غذایی، بنزین و مسکن در فقر به سر می برد عزم نموده است تا با مبارزات خویش در شرایط سخت کنونی خواسته های بحق خود را به طبقه استثمار کننده حاکم تحمیل نماید.

طبق آمار اداره کار، در ماه اگست ۳ در صد از نیروی کار در امریکا، یعنی تقریباً ۴ میلیون نفر کار خود را ترک کرده اند، این موضوع نشان دهنده این امر می باشد که نیروی کار دیگر حاضر نیست به شرایط قبل از کرونا برگردد، شرایطی که آنها را مجبور می کند تا ساعات طولانی، بدون وقفه با کمترین حقوق کار کنند. در مصاحبه هائی که با برخی از کارگران صورت گرفته، آنها می گویند که شرایط کرونا دست کارفرمایان و صاحبان سرمایه را برای ما رو کرد و نشان داد که جان ما برای آنها چقدر بی ارزش می باشد، سرمایه داران در این مدت نه تنها ما را در مقابل این ویروس محافظت نکردند بلکه عملاً با ما معرض خطر قراردادن مان می توانستند ما را بکشند. کارگران بخش تغذیه که در دوران اوج کرونا در هفته غالباً ۸۰ ساعت کار می کردند و در معرض ابتلا به بیماری کوید بودند بدروستی اعلام می کنند که نه جان ما و نه خانواده هایمان ارزشی برای سرمایه داران ندارد. طولانی بودن ساعات کار، سطح پائین دستمزد، رفتار نامناسب کارفرمایان مواردی هستند که کارگران در اعتراضات خویش همواره به آنها اشاره کرده اند. امروز در شرایط کرونا خطر ریسک مرگ و آمار بالای مرگ در بخش تحتانی جامعه نیز به آنها اضافه شده است. بسیاری از کارگران بدروستی می گویند که نظام سرمایه داری نهایت تلاش خود را می کند که بین کارگران با استفاده از نژاد، جنسیت و ملیت اختلاف ایجاد کند و زحمتکشان و کارگران را علیه هم بشوراند.

در شرایطی که خواست کارگران اضافه حقوق و شرایط و ساعات کار بهتر می باشد می بینیم که رئیس کارخانه "جان دیر" که در سال گذشته حقوقش ۱۶۰ در صد افزایش یافته در اطلاعیه ای ضمن پائین آوردن سطح حقوق کارگران اعلام کرد که کارگران تازه کار دیگر شامل دریافت حقوق بازنشستگی شرکت نخواهند شد و این در حالی است که این شرکت در همین سال گذشته سود کلانی را به جیب زده است. اضافه بر این طبقه سرمایه دار در عین حال تلاش می کند که مردم مصرف کننده را نیز علیه طبقه کارگر بشوراند و دلیل گرانی موجود را نه در منافع سودجویانه خود بلکه در درخواست حقوق بیشتر طبقه کارگر توجیه نماید. در حال حاضر صدها کشتی حامل وسایل مصرفی در بندرهای بزرگ امریکا بر اثر نبود نیروی کار برای خالی کردن بار و همچنین اعتصابات رانندگان کامیون بی حرکت مانده اند. این موضوع با فرا رسیدن دوران کریسمس که بزرگترین دوران فروش کالا برای سرمایه داران است معضل بزرگی را برای آنان به وجود آورده از این رو تلاش می کنند که مردم مصرف کننده را در مقابل کارگران قرار دهند.

طبقه سرمایه دار امروز بیش از هر وقت دیگر تلاش می کند تا بحران اقتصادی خود را که در شرایط کرونا تشدید شده است، با استثمار هر چه وحشیانه تر طبقه کارگر و بخش زحمتکش جامعه کنترل نماید و طبقه کارگر می کوشد با مقاومت به اشکال مختلف و از جمله با اعتصاب مانع از شدت یابی استثمار و از دست دادن حقوق انسانی خود گردد.

واضح است که در چنین شرایطی کارگران باید با اتحاد و همبستگی صفوف خود را تقویت نمایند. لنین این آموزگار پرولتاریا بدرستی می گوید " هر اعتصاب این درک را در کارگران تقویت و تکامل می دهد که حکومت، دشمن شان است و طبقه کارگر می باید خود را برای مبارزه علیه حکومت و برای حقوق توده ها آماده نماید. اعتصاب به کارگران یاد می دهد تا متحد شوند، به آنها نشان می دهد که صرفاً زمانی قادرند علیه سرمایه داری بجنگند که متحد باشند ، به آنها می آموزد که به مبارزه کل طبقه کارگر علیه کل طبقه کارخانه داران و علیه حکومت استبدادی پویسی فکر کنند. به همین دلیل است که سوسیالیست ها اعتصاب را "مدرسه جنگ" می نامند".

۳۰ اکتبر ۲۰۲۱